

[Alice Faber]

egentlig betyder for finansieringen, for indholdet af lovforslagene. Ministeren siger, at det har taget sin tid, og at det har været nødvendigt. Spørgsmålet er, om man har taget sig den tid, der var behov for, sådan at der var mulighed for at fremlægge noget for folketingets medlemmer, så vi kunne tage stilling til, hvad indholdet egentlig er. Det mener vi ikke der har været.

(Kort bemærkning).

**Elisabeth Bruun Olesen (VS):**

Jeg ved ikke rigtig, om jeg var uopmærksom, men forstod jeg virkelig undervisningsministeren ret, når det blev sagt, at ungdomsarbejdsløsheden i 86 primærkommuner, det vil sige 1/3 af kommunerne, har været så lille, at man ikke kunne bruge pengene dér? Og så fik jeg ikke svar på, hvordan det ser ud for 1984.

(Kort bemærkning).

**Nørgaard-Sørensen (S):**

Jeg vil gerne sige til undervisningsministeren, at jeg havde bedt hr. Kaj Poulsen om eventuelt at deltage i debatten i dag, bl.a. fordi jeg ved, at undervisningsministeren er så begejstret for ham.

Undervisningsministeren gør meget ud af den større dispositionsfrihed for kommunerne. Den har vi heller ikke noget imod at diskutere. Vi har ikke noget imod, at kommunerne får større dispositionsfrihed. Det, der er følgen af det, der gennemføres nu, hvor man ophæver forpligtelsen, er, at ungdomsarbejdsløshedsbekæmpelsen vil foregå på en usolidarisk måde mellem kommunerne. Det favoriserer i høj grad de kommuner, der ikke har så stor en ungdomsarbejdsløshed, og det stiller de kommuner, der har et meget stort ungdomsarbejdsløshedsproblem, dårligere end i dag, hvor der faktisk er tale om en form for kommunal udligningsordning ved den forpligtelse, kommunerne har til at afsætte beløb til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden.

Det er den politiske hovedanke fra vores side, når man nu begynder at stykke lovforslaget ud på den måde, man gør her, og laver lovhjælp for, at kommunerne kan gøre både dit og dat, hvad de også har kunnet

ifølge lov nr. 488, som ikke forpligter dem til noget som helst.

Jeg nævnte noget i min tale, som undervisningsministeren ikke kommenterede. Synes undervisningsministeren ikke, at det havde været overordentlig rimeligt, om arbejdsministeren havde fået taget sig sammen til at fremsætte sit bebudede lovforslag om beskæftigelsesmuligheder for unge i kommunerne, således at vi kunne have fået en samlet diskussion om den kommunale indsats mod ungdomsarbejdsløsheden? Undervisningsministeren må erkende, at han i sit eget lovforslag om ungdomsvejledning flere gange i bemærkningerne henviser til det bebudede lovforslag fra arbejdsministeren, men vi har ikke set forslaget endnu, og det synes vi faktisk er urimeligt, for det giver os ikke nogen mulighed for umiddelbart at vurdere de samlede konsekvenser af den nye form for indsats mod ungdomsarbejdsløsheden i kommunerne.

**Undervisningsministeren (Bertel Haarder):**

Det sidste kan der være noget om. Jeg er helt overbevist om, at arbejdsministeren har gjort alt, hvad hun på nogen måde kunne, for at få lovforslaget frem inden for fristen, og man kan sige, at det måske havde været bedre at udskyde denne første behandling, til forslaget var kommet. Men jeg kan ikke se, at der sker noget som helst ved at tage det i to tempi. Undskyld, at jeg siger det. Det skal nok dukke op. Hvorledes folketinget vil behandle det, om det skal være i samme udvalg, vil regeringen selvfølgelig på ingen måde blande sig i.

Dette med byrdefordelingen tages jo op en gang om året, og ungdomsarbejdsløsheden indgår i byrdefordelingen. Der skabes ikke en speciel byrdefordeling ved at gå over til en ny model. Det bliver ikke mere usolidarisk af, at man fjerner forpligtelsen og i stedet aftaler en fælles målsætning – tværtimod, ville jeg sige.

Jeg kan ikke fortælle fru Elisabeth Bruun Olesen, hvad der er årsagen til de 86 kommuners manglende opfyldelse af forpligtelsen. Jeg sagde netop, at jeg ikke vidste, hvad det var. Jeg antydede, at der for nogle af disse kommuners vedkommende kunne være tale om, at der ganske enkelt ikke var særlig mange ungdomsarbejdsløse i de pågældende